

SockenMagazinet

Informationsblad för dig med anknytning till Ramkvillabygden

Nr 196

juli 2016

Hörnebo Skiffergruva

Upplyst gruva med musik. Spelningen startar 22.00 och håller vanligtvis på mellan 40 och 60 minuter. Inträde 60 kr/person.

6/7 Saxofonduon Joy består av de två saxofonisterna Stina Andersson, Vetlanda och Hanna Carlsson, Märsta, som studerar till musiklärare på Ingesunds Musikhögskola i Arvika. De spelar många olika genrer och är inte rädda för att skoja till det. De vill gärna sprida glädje med sin saxofonmusik.

13/7 The Ransom - Fin akustikpop från Hamburg som framförs av duon Anke Scheer (sång) och Andreas Lebert (gitarr). Med är också saxofonisten Johannes Köppen som varit en viktig följeslagare sedan gruppens bildande. Anke tar med oss på en känslösam resa, melankoliskt men samtidigt på ett lättsamt och livsnjutande sätt. Kärlekens melodi: Hur stor kraft kan den ge - hur mycket kraft kan den ta? Om den så ofta ställda frågan stanna eller gå handlar även titelsången stay från hennes debutalbum som ges ut i början av juni 2016.

20/7 Carolins Capell spelar svensk vispop, med influenser från folkmusik, jazz och country. Carolin, som är bandets sångare såväl som låtskrivare, skriver texter som många kan känna igen sig i. Ibland är historierna hämtade direkt från hennes eget liv, ibland är de lånade från människor hon mött. Texterna kombineras

sedan med glada melodier som man gärna nynnars med i. 2015 släppte bandet sin debutskiva "Banne mig". "Vi vill roa vår publik, och sprida glädje. Om sedan någon textrad eller melodi kan beröra på ett djupare plan, kanske skänka en smula tröst eller hopp, så blir vi givetvis mycket stolta."

27/7 Hördegårds Fyra turnerar runt om i landet och har medverkat i såväl TV som radio. Kvartetten spelar ett spännande och omväxlande program där Magnus Hördegårds omtyckta texter och melodiska musik handlar om drömmar och tro, ibland om vemod och sorg och i andra sånger om kärlek och hopp. Det är jazz, pop, visa, folkmusik med svenska texter för en lyssnande publik. Det är lekfullt, vackert, inspirerande och en smula melankoliskt.

3/8 Norrvidingespel

10/8 Göteborgslärkorna
(mer om dessa i nästa nummer)

Välkomna!

Turné i Ramkvilla – till förmån för Sixten

Nu kommer de tillbaka till Ramkvilla – Sixten Lakes Jättesextett! De gör faktiskt en liten miniturné i vår lilla bygd under dagarna två. Jag vill berättas om första anhalten. Skriv in fredagen den 29 juli kl 11.00 – 13.00 i era almanackor. Ta då med er plånboken och bege er till Centrumhuset. För där, utanför Puttes, kommer denna härliga 8-manna orkester att spela under två timmar. Svenska

kyrkan kommer att bjuda på våfflor – som Puttes Lanthandel sponsrar ingredienser till. Våfflorna och musiken är gratis men vi kommer att ha en viktig insamling under konserten.

Varenda frivillig krona vi samlar in kommer att gå till Barncancerfonden. Pengarna är märkta Sixten Jernberg - vår kyrkoherdes barnbarn och Malin och Johans 4-åriga pojke som för snart två år sedan drabbades av leukemi. Mamma Malin startade en insamling som har sitt slut i mars 2017, då Sixten ska vara färdigbehandlad. Målet är att nå 100.000 kr. Just nu har de fått ihop drygt 26.000 kr. Den som vill läsa mer om Sixten och hans vardag, kan gå in på Malins blogg mittbarnharcancer.blogspot.se.

Du som inte har möjlighet att komma och lyssna och skänka ditt bidrag till Sixten kan gå in på nätet www.barncancerfonden.se/1309396588/ - insamlingen heter Sixten Jernbergs kamp. Där finns tydliga instruktioner hur man kan skänka och vart exakt pengarna går till. Annars lämna ditt bidrag med någon annan som kan gå. Ditt bidrag behövs.

Ta detta mycket speciella tillfälle att lyssna på vacker musik och gör en god gärning samtidigt. Skulle vädret bli dåligt får vi ta till gamla bankens lokaler!

Varmt välkomna till en speciell dag – för Sixten!

Elisabet Niklasson och Maria Lamme

Wärdshuset

Som de flesta märkt har vi inte lyckats att hitta någon som har velat ta på sig rollen att driva Wärdshuset. Jakten går vidare och vi håller tummarna för att det till slut går att hitta en bra lösning!

Som ett mellanspel och för att utnyttja Sixten Lakes turné i Ramkvilla, bjuder vi in till Sommarbuffé med ännu mera musik **fredagen den 29 juli med start kl 18.30**. Arrange-
manget sker i form av "slutet sällskap", varför föränmälan är obligatorisk och kan ske via mail till info@ramkvilla-wh.se alternativt per telefon till 0474-600 00. Priset för inträde och mat är kr 250 per vuxen och kr 100 för barn upp till 12 år. Betalning erläggs vid ankomst genom kort eller swish – dryck tillkommer för självkostnadspris. Antalet platser är begränsat varför först till kvarn gäller – sista dag för anmälan är 22 juli. För den som vill finns det under kvällen möjlighet att skänka ett bidrag till Barncancerfonden genom swish eller kontanter – all info finns på plats under kvällen – återigen för att öka möjligheten till att nå familjen Sixten Jernbergs mål för insamlingen.

Lörda i Hörda 30 juli

En storslagen festival i det lilla formatet hos Niklassons.

På programmet bl a Sixten Lakes Jättesextett, Klassiska timmen och körworkshop. Familjen Niklasson och blockflöjtisten Matilda Bremer från Härlöv står för den klassiska timmen. Tvättstugebandet från Växjö är tillbaka i år igen och spelar upp till dans senare på kvällen. Överraskningar på scenen väntas också...

Calle Bjelke är på plats med sin gitarr och väska fullastad med allsköns instrument. Han sjunger och spelar med alla barn som vill under den klassiska timmen.

Inte bara musik! Det blir också konstutställning då Maria Anderzén från

Hjortsberga ställer ut tavlor. Maria jobbar i tekniker som akvarell, akryl och collage.

Startpunkten för festivalen blir 16.00 då Sixten Lakes Jättesextett spelar brunnsmusik från terrassen. Till det kan man köpa kaffe med dopp. 17.00 är det dags för Klassiska timmen i Ladhalla (f d sädestorken).

Under kvällen finns sedan möjlighet att köpa något enkelt grillat, varmkorv och dryck.

Entré 100,- för vuxna och 25,- för barn.

Eventuellt överskott går till Barncancerfonden

För mer information ring Elisabet, 073157760 eller maila lull.stoltz@telia.com.
VÄLKOMNA!

Information från Golfklubben

Fr.o.m. 15 juni har vi öppet hela sommaren alla dagar i veckan kl. 11 - 17. Även icke-golfare är naturligtvis hjärtligt välkomna såväl som badgäster och campare. I serveringen har vi alltid förutom glass, mackor och kanelbullar även jättegoda ostkakor från Vrigstad. På söndagar har vi våfflor. Golfshopen har förutom sedvanlig golfutrustning som klubbor och bagar, även sport skor och fritidskläder för olika aktiviteter. Välkommen!

En glädjande nyhet för klubben är att när semestern börjar i juli har vår PGA tränare Henrik Lisecke utbildat drygt 40 nya golfspelare och vi har därmed fått samma antal nya medlemmar. Något som verkar som en

trend är att det är fler och fler damer som utbildar sig! Fantastiskt roligt att se då vi och de flesta andra klubbar under en lång tid av år bara har ca 25 % kvinnliga spelare.

Jubileum

Som vi tidigare berättat så firar vi i år att det är 10 år sedan banan invigdes. Vi firar hela året med olika erbjudanden och **lördagen den 13 augusti** firar vi lite extra med en spännande och underhållande tävling med inbjudna PGA pron från närliggande klubbar och naturligtvis även de tränare som varit hos oss under de här 10 åren. De kommer att spela med våra sponsorer, några av klubbens grundare samt våra duktigaste medlemmar juniorer och seniorer. Det kommer att bli spännande att följa spelet på banan och alla åskådare är hjärtligt välkomna. På varje håll blir det någon form av aktivitet även för icke-golfare så boka dagen och kom och besök oss. Grillbuffé eller liknande kommer att ordnas under dagen, till självkostnadspris för medlemmar och något mer för icke medlemmar. Alla är varmt välkomna!

Vi återkommer i nästa nummer av Sockenmagazinet med mer exakta tider och mer info om dagen!

Hjärtligt välkomna till vårt firande önskar vi i Golfklubbens styrelse genom ordförande Elsa Claesson Lundin

Hembygdsföreningen

Vi har nu samlat våra bankärenden i Swedbank och därmed avslutas plusgirokontot med omedelbar verkan! Har du missat att betala medlemsavgiften gäller därför nu istället bankgiro nr 5622-3811.

Verkställande utskottet
Sture

Ramkvilla Bibliotek

Biblioteket i Ramkvilla är stängt den 20/7 och 27/7.

Med vänlig hälsning
Carina Karlsson Ramkvilla Bibliotek

Får jag lämna några blommor?

Till ...

- 1) Marknadskommittén som så proffsigt ser till så att varje marknad i Ramkvilla blir en folkfest för vår bygd!
Marknaden är helt och hållet i den anda som Marknadskommittén år 1983 tänkte sig framtida marknader.
- 2) Roland Johansson som fixade en dörr till den marknadsbod som vi "syföreningstanter" har vårt brödlotteri i. Vi tyckte alla att det blev jättebra!
- 3) Er alla som varje år ställer upp i servering och på parkering!

Ett stort och varmt tack till er alla!
Sonia F.

Nygårdskyrkan

VARMT TACK till alla som så villigt köpte lotter och till alla som bakade och skänkte vinster till vårt lotteri på marknaden. I år kom det in fler vinster än som gick åt och därför hade vi en liten försäljning i samband med gudstjänsten söndagen efter marknaden. Det blev sammanlagt 6000 kr.

Det har blivit lite av en tradition att marknadslotteriet ska gå till getter i Tanzania. Anita och Reines Rydell som är ansvariga för getprojektet kan nu se till att ytterligare 6 familjer på Kilimanjaros sluttningar kan få varsin mjölkget. Det blir till stor glädje och nytta för dessa familjer och gör verkligen skillnad.

Nygårdskyrkan gm Inger

Mer Nygårdskyrkan

Under juli månad inbjuder Nygårdskyrkan till café följande söndagskvällar. Det kommer serveras våfflor och glass mellan kl. 18-21. Klockan 19.00 kommer kvällens gäst att hålla i en samling med sång och musik.

3/7 får vi besök av Dan-Inge Olsson, musikern, pastorn, humoristen, sångaren från Sösdala

17/7 kommer Urban Chaos, som består av 4 grabbar från Hillestorp som spelat pop-punk sedan 2008, denna kväll blir det i en akustisk version.

24/7 är det Marianne Enell, pastor i Lekeryd som medverkar med sång och musik, Marianne är en duktig musiker som trakterar ett flertal instrument.

31/7 kommer Frida Grahn Förster som är utbildad musikalartist från Åseda, i sitt musicerande blandar hon musik av andlig karaktär med populärmusik där texterna är det centrala.

14/8 avslutas sommarcaféerna med besök av Annica Thulin från Hillerstorp som sjunger till eget pianoackompanjemang.

Välkomna till Nygårdskyrkan i sommar!

Mvh B-Å & Helén

Ramkvilla till låns 1949-2016

Fortsättning från förra numret

Mitt intresse för hästar hade svalnat efter dikeskörningen, men några år senare och efter många Vilda Västern-seriemagasin fick jag för mig att som indianerna rida barbacka på en ardenner som betade ovanför nuvarande badplatsen bakom skolan. Det var ingen "badplats" på den tiden, snarare en plats där det gick att bada, och ovanför den nuvarande lilla löparbanan ungefär så gick ett taggtråds-

stängsel. Den ståtliga ardennern var inte road av att få en okänd snorunge på ryggen utan travade raskt fram till taggtråden och hivade av den lille indianen som rev upp djupa sår utefter låren, över knäna och ner på underbenen. "Kanske det hjälper om du går ut i vattnet" förslog Hans Söderberg på Talludden som var med, men då blodslingorna ringlade sig rätt ymnigt ut mot Måsstenen knallade vi upp till syster Stina som lappade ihop mig riktigt bra. Ett par av ärrnen finns kvar på benen än idag.

Jag släppte tanken på hästar, men kossor var också rätt så mysiga tyckte jag, och jag noterade att de åt gräs. Intressant. Värt att pröva kanske, men gräs smakade inget vidare, det gjorde däremot tulpanknoppar som också krasade lite häftigt när man tuggade med öppen mun. Efter att ha petat i mig alla tulpanknopparna hos Håkansons klättrade jag över stengärdsgården till Nords och åt upp deras med. Magpumpning var redan då en beprövad behandlingsmetod och en doktor Hugo Fröderberg från Fröderyd, gift med en Torell och på besök i byn ordnade på något sätt fram en tingest från Vetlanda som gjorde susen och kanske räddade livet på mig innan jag höll på att dö av tulpanförgiftning. Enligt uppgift hade jag stoppat i mig ett 40-tal, tant Gerda Nord var lite förgrymmad efter förlusten av sina tulpaner det året, men kom över det. Kossorna förlorade i popularitet, och någon vegetarian blev jag aldrig efter det äventyret.

Jonas och Amalia Englund var ett exotiskt inslag i ramkvillamiljön. En dalmas som bott i Kina i över 30 år med en portugisisk fru född i Macau som helt saknade intresse av att lära sig svenska. Både Vetlanda-Posten och en och annan veckotidning var där och gjorde reportage. Amalia var inte särskilt händig i hushållet men var i gengäld djupt religiös och hade ett eget litet altare på övervåningen där hon tillbringade mycket tid. Det finns otaliga historier om Englunds och inte minst deras hund Dixie, en helvild chow-chow som ständigt

rymde hemifrån för att ha ihjäl så många höns som möjligt. Hunden hade anskaffats för att kanske råda lite bot på Amalias bacillskräck, men det fungerade inte utan hon klappade honom bara med fötterna. Bortskämd var han också, kvällsmaten bestod alltid av ett rostat franskbröd med smör och prickig korv, men han åt bara om brödet var skuret i tärningar. Hunden var aldrig folkilsken, bara extremt skygg och omöjlig att fånga in av någon annan än sin husse. Inomhus var den hur snäll som helst, likaså i koppel ute. Jonas var mycket social och trots Amalias problem med kommunikationen hade de många stora fester i "kineshuset" som det kallades. När gästerna samlats och stod med en förfriskning i handen kunde Amalia gå runt och artigt fråga "är du trött?" vilket mottogs med lite höjda ögonbryn. Vad hon undrade var om de ville ha en stol och sitta ned. Jonas' hjälpsamma framfart i byn har också gett upphov till många historier.

Kamratkretsen växte med åren och vi blev ett stort gäng i ungefär samma ålder, snart stora nog att åka både på logdans i Drevs Rödje och alla lördagsdanserna i vår lilla del av Småland dit Einar Johansson Omnibuss- trafik forslade oss för en överkomlig avgift. En av dessa utflykter är en klassiker. Någon gång på 1960-talet bar det iväg till Olsmässan i Åseda och när sällskapet skulle hem på natten var en av kompisarna försvunnen och stod ingenstans att finna så bussen fick avgå utan honom. Det hann bli ljus när bussen kom fram och plötsligt upptäckte någon ett par stora fötter som stack upp på busstaket. Bussen var försedd med ett litet räcke runt om där det fanns plats för last och presenningar, och där låg det en kille som hade sovit gott hela vägen hem utan att märka något. Han hade blivit trött under kvällen, men bussen var låst så han klättrade upp på taket och lade sig. Det var i alla fall inte jag, men jag håller inne med namnet av barmhärtighetsskäl. När det inte var logdans ordnade vi diskotek i Lammes lada. En medhavd resegrammofon och en bunt Elvis, Cliff Richard och

Tommy Steele var allt som behövdes för att samla alla ungdomar i Ramkvilla och Skärbäck vilken kväll som helst. Henry och Iris Lamme var generösa, de ställde upp mycket för oss tonåringar, fast en gång hittade Henry en slyngel som satt och smygrökte i höet en sådan diskoteksafton. Slyngeln, d v s jag, fick en välbehövad utskällning och gjorde aldrig om det, tack Henry! Det är bra när vuxna tittar till ibland, sådan omsorg verkar saknas idag i samhället i stort.

Under hela min uppväxt kändes familjen Walter, Anna, Hans och Ulla Håkanson som nära släktingar. Ulla var folkskollärare och blev en av mentorerna för skoltrötta jag i tonåren och ville veta hur det gick i skolan med jämna mellanrum. Tyvärr blev hon sjuk och avled mitt i livet, men jag hann i alla fall visa upp min purfärska

studentmössa för henne på Serafi-merlasarettet i Stockholm i maj 1967.

...och sedan...

Efter att ha bott hos först Håkansons i Nygård och sedan Englunds nere vid ån, köpte mina föräldrar ett eget ställe uppe i Högarör. Med en enväxlad, halvantik Crescentmoped som kostat 40 kronor hos Gunnar Karlsson i Skärbäck var backarna till och från Ramkvilla inga problem. Så småningom blev det bilkörkort och mycket jobb för Harald Nilsson och Ove "smed" som alltid stod redo i verkstan i backen. Smala grusvägar och lite för hög fart kunde ställa till det ibland men trafiken var ju annorlunda i mitten på 60-talet så det var oftast träd och stubbar som stod i vägen, inte andra bilar. Kanske dikena låg närmare vägen på den tiden? Ortens rallykung var annars Bengt Fransson med sin svartvita Amazon som behärskade konsten att med fyrhjulsladd i alla kurvor på grusvägarna ta sig från A till B på kortare tid än någon annan av oss amatörer. Asfalt fick man åka till Korsberga eller Landsbro för att få uppleva. Sven Lamme fick låna pappa Henrys Opel Kapitän när han ville tror jag, och jag har tappat

räkningen på hur många gånger vi stuvade in oss i den och åkte till Klavreström för att köpa korv. Sven köpte sedan en egen bil, en pytteliten Fiat 500 som underligt nog rymde lika många passagerare som Kapitänen. Efter 20-årsåldern skingrades skaran för militärtjänst och studier och alla hittade inte tillbaka, snarare tvärtom, fast några blev ju också kvar. Och tur var väl det.

Ingvar Fröberg

Sista avslutande delen kommer i nästa nummer

30 år i Ramkvilla

2011 berättade vi om "25 år i 'Ramkvilla Bygdegården'" och hur vi kom till Ramkvilla i juli 1986 efter vi hade förvärvat den tidigare Bygdegården. Mycket har förändrat sig under de gångna åren. Den grusbelagda parkeringsplatsen syns inte längre, uthusen har tillkommit och en fjärrstyrd luftvärmepump gör det uthärdlig att komma in i huset också vid tio, femton minusgrader efter en åtta timmars färd från Hamburg. Även fönstrena är i ett ganska bra skick - jämfört med den när vi kom hit för första gång. (Att måla fönstrena i Sverige kunde vara en livslång uppgift.)

Men betydelsefullare än husets tekniska skick är att den tidigare bygdegården blev ett andra hem för oss och våra barn. Något som vi inte tänkte på i början. Att resa till Ramkvilla var ett litet äventyr för den unga familjen under de första åren. Innan vi gick oss i väg från Hamburg var vi som föräldrar sysselsatta med frågan vilken husgeråd och vilka verktyg vi måste ta med oss. Men ojämförligt viktigare var det för barnen att packa de rätta leksakerna in i bilen.

Femton år senare var känslorna annorlunda. Efter att dörren var stängd i Hamburg och bilen tio minuter senare på motorvägen visste vi att det var bara 58 svenska mil och vi är hemma

igen. Idag blandar sig våra hem här i Ramkvilla och i Hamburg. Allt oftare frågar vi oss: Har jag det i Ramkvilla eller i Rahlstedt (det är stadsdelen där vi bor i Hamburg)?

Den geografiska distansen har minskat. Broar och tunnel inom Danmark, ombyggda motorvägen inom Sverige, avskaffade gränskontroller (bortsett från den aktuella) och förbättrade avgångstider av färjorna gjorde det enklare och snabbare att komma hit.

Men medan avstånden mellan de två ställen skrumpnade och modern övervakningsteknik gjorde det möjligt att kontrollera huset när man var borta uppkom en distans som man kan knappast övervinna: den distans mellan den imponerande bilden av det dåvarande Ramkvilla som föranledde oss att stanna här och den aktuella bilden. Det betyder inte att den nuvarande bilden blev sämre. Förmodligen är motsatsen fallet när man går genom byn. Men det är en annan bild. När våra vänner i Hamburg frågar oss varför vi bestämde oss för Ramkvilla hänvisar vi alltid till vårt första intryck: Det utomordentligt vackra Ramkvilla som måste ha människor som tar ansvar för sin by och försöker att göra det bästa.

En under 30 år förändrad bild av Ramkvilla är egentligen ingenting nämnvärt. Förändringar hör till livet. Och vi upplever de permanent i en växande storstad som Hamburg. Men som deltidbo som kommer fyra, fem gånger om året till Ramkvilla "fruktar" man förändringar: Plötsligt är den idylliska grusvägen asfalterad (idyllisk naturligtvis bara med turistens ögon), den snälla herr Milton har stängt affären, bankkontoret finns inte längre, det är förbjudet att köra med bil runt sjön, vägen bakom huset kan man inte längre använda för att komma till sjön (verkligen dumt), turistinformationen Ramkvillaboden blir privathus, bussgaragen rivs, ladan i centrum brinner ner, bensinmacken upphör, golfbanan byggdes, träden växte och spärrade utsikten mot sjön och mycket mera.

Alla dessa förändringar i Ramkvilla kom för oss varje gång vi närmade oss efter tre, fyra månaders frånvaro "plötsligt". Vi måste lära oss under de 30 åren att acceptera sådana förändringar. Självklart finns det mycket nostalgi i sådana överläggningar och livets vits ligger i det att våra fyra barnbarn som kommer nu med sina föräldrarna till Ramkvilla blir präglade inom kort av det nuvarande Ramkvilla. Och vi hoppas att de kan ha i 30, 40 år samma tankar som vi har nu.

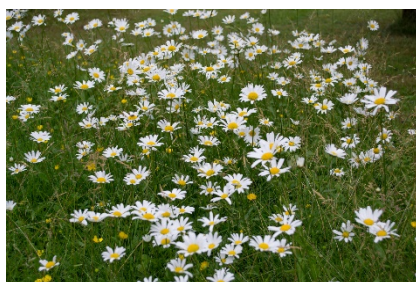
Christine Herbold-Mehner
Dr. Karsten Mehner

Redaktionen

Kerstin, Annamia och jag Maria önskar er alla en riktigt skön sommar.

Jag vill dock påminna om att även om det är sommar och vi alla tar tillfället att njuta av ledighet så kommer det även i juli ut ett nummer av SockenMagazinet. Under sommartid brukar det ibland vara svårt att få in några bidrag. Alltså tar vi mycket tacksamt emot några rader från er om ni vill dela med er av något!

En riktigt skön sommar önskas ni alla!

Maria Lamme